

תה"ג (ירושלים) 700-05-25 - היועצת המשפטית לממשלה נ' אלכסנדר בן ולרי בלוק

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 700-05-25 היועצת המשפטית לממשלה נ' בלוק

לפני כבוד השופט אוהד גורדון

העותרת	היועצת המשפטית לממשלה על-ידי המחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה
נגד	-
המשיב	אלכסנדר בן ולרי בלוק על-ידי ב"כ עו"ד י' ג'בר

החלטה

לפני עתירה להכריז על המשיב כבר-הסגרה לארצות הברית, לפי סעיף 3 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 (להלן: "חוק ההסגרה").

בכך תעסוק החלטה זו, וזאת לאחר ששקלתי את נימוקי הצדדים כפי שהוצגו הן בכתב והן בעל פה, בדיונים שנערכו. בהתאם למתווה שנקבע בהחלטה שניתנה בנושא ומהטעמים שפורטו בה (עמ' 7 לפרוטוקול מיום 26.6.25), החלטה זו תעסוק גם בבקשה לקבלת חומרים אותה הגיש המשיב ערב המועד שנקבע לדין בגוף העתירה.

כפי שינומק בהמשך מצאתי לדחות את הבקשה לקבלת חומרים, ולקבל את עתירת ההסגרה.

רקע

1. ההסגרה מתבקשת לצורך העמדת המשיב לדין, לפי כתב אישום שהוגש נגדו ביום 16.8.23 לבית משפט פדראלי בארצות הברית. העבירות המיוחסות למשיב לפי הדין במדינה המבקשת כוללות מרמה ופעילות נוספת בקשר למחשבים, העברת טובין גנובים והלבנת הון.
2. העובדות שבבסיס האישומים האמורים פורטו בעתירת ההסגרה. אפנה לתיאור ולביאור המונחים בפסקאות 5-25 לעתירה. לצרכי החלטה זו תוצג תמצית, ברמת הפשטה מסוימת:

3. המשיב מואשם בכך שגנב סכום העומד על כ-2.84 מיליון דולר מחברה בשם "נומאד". האחרונה סיפקה שירותי גישור בין "רשתות בלוקצ'יין": טכנולוגיה המאפשרת פעילות מאובטחת של עסקאות באינטרנט, לרבות מסחר במטבעות דיגיטליים (שכוננו בעתירה "מטבעות מבוזרים"). היות שקיימת הפרדה מבנית בין רשתות הבלוקצ'יין, ביצוע העברות ביניהן מצריך שירותי גישור. בשיטת הגישור הרלבנטית לאישום הנדון כאן, מי שנזקק לגישור בין רשת בלוקצ'יין א' ובין רשת בלוקצ'יין ב' מפקיד ("נועל") מטבעות דיגיטליים מרשת א' אצל החברה המגשרת, ותמורתן מקבל "טוקנים" המייצגים שווה-ערך של המטבעות הדיגיטליים, ואשר ניתנים לשימוש ברשת ב' (בפרט לצורך ביצוע עסקאות בה). אותם טוקנים ניתנים גם לפדיון בהמשך, מול החברה המגשרת ותמורת המטבעות שמלכתחילה "ננעלו" אצלה.

המשיב, כנטען, פעל באמצעות שם המשתמש Bitliq.eth (להלן: "ביטליק") ברשת בלוקצ'יין בשם "אתריום", ברשתות חברתיות ובפלטפורמות מסחר בנכסים דיגיטליים. תחילה, השתמש בצורה חוקית בשירותיה של נומאד ובמסגרת זו, ביולי 2022 ביצע לפחות 11 עסקאות.

בהמשך, ביום 31.7.22 איתר המשיב חולשה שנגרמה במערכת של נומאד, ללא ידיעתה ועקב עדכון שביצעה במערכת. החולשה פגעה באפקטיביות של מערכת "חוזים חכמים": מערכת של קודי-תוכנה לביצוע פעולה באופן אוטומטי, שכוללת גם אמצעי לאימות "נעילת" המטבעות הדיגיטליים טרם הנפקת טוקנים כנגדם.

המשיב, לפי האישום, איתר את החולשה ושינה את פקודת המחשב בחוזה החכם כך שהמערכת תנפיק עבורו טוקנים ללא "נעילת" מטבעות דיגיטליים תמורתם. תחילה ובאותו היום, ביצע שש בדיקות ניסיון בהן ביקש ממערכת נומאד להנפיק עבורו טוקנים מבלי ש"נעל" מטבעות תמורתם בפרוצדורה הדרושה, וכך קרה. בעסקאות אלה, במקביל לאמור לעיל וכדי להסתיר את מעשיו, הפקיד המשיב בארנק הדיגיטלי של נומאד, שלא בפרוצדורה הדרושה, מטבעות דיגיטליים בשווי זהה לטוקנים שקיבל, ועל כן הרישום הפומבי של מהלכים אלה הציג עסקאות תקינות. להלן יכוננו מהלכים אלה "עסקאות הניסיון".

4. עוד נטען כי לאחר שהבין שהחולשה שאיתר אכן מאפשרת להביא להפקת טוקנים ללא "נעילת" מטבעות כנגדם, החל המשיב לבצע מהלכים דומים - הפעם מבלי להפקיד ולנעול מטבעות. ביום 1.8.22 ביצע ארבע עסקאות כאלה, וכך נטל 103 טוקנים מסוג WBTC ו-300 טוקנים מסוג WETH בשווי כולל של כ-2.89 מיליון דולר. זאת, מבלי להפקיד מטבעות דיגיטליים כנגדם.

לפי הטענה, מעשי המשיב הוסיפו וגרמו לאחרים לזהות את החולשה האמורה ולפעול באופן דומה, תוך גניבת טוקנים ללא הפקדת מטבעות תמורתם. הדבר רוקן את הארנק הדיגיטלי של נומאד וגרם לה נזק בשווי של כ-186 מיליון דולר.

5. האישום עוסק גם במהלכים שבוצעו לאחר הגניבה הנטענת: בימים 2.8.22 ו-10.8.22 המיר המשיב את הטוקנים שגנב לטוקנים מסוגים אחרים ולמטבעות מבוזרים, והעבירם לארנקים דיגיטליים שונים כדי להסוות את מקור הסכומים שגנב.

6. בנוסף, לאחר שהנזק זוהה ביקשה נומאד ממשתמשיה להשיב את הטוקנים שגנבו, בדרך

של הפקדתם לארנק דיגיטלי שיועד להחזרת הטוקנים. כנטען, המשיב הפקיד בדרך זו ביום 3.8.22, 100 טוקנים מסוג WETH, בערך של כ-161,868 דולר. למחרת פנה המשיב באמצעות רשת "טלגרם" (בשם משתמש @alvagur ושם תצוגה "ביטליק") למר ג'יימס פרסטוויץ', סמנכ"ל בנומאד, טען בפניו כי עסק באופן חובבני באיתור חולשות והתנצל. בשיחת טלפון ביניהם חזר המשיב והתנצל על תוצאת מעשיו, ציין שהשיב את 100 הטוקנים מתוך אלה שלקח, ודרש חצי מיליון דולר עבור איתור החולשה. פרסטוויץ' ביקשו להעלות את דרישתו על הכתב כדי שיבחנה מול הגורמים המוסמכים בחברה, וכך עשה המשיב - באמצעות הודעת "טלגרם", תוך שהציג לוח זמנים להשבת הטוקנים בניכוי הסכום שביקש. למחרת השיבו פרסטוויץ' כי החברה מסכימה לשלם לו 10% מהסכום שגנב כנגד השבת הטוקנים. המשיב ענה כי יתייעץ עם עורך דינו, ומאז לא השיב לפרסטוויץ'.

על מבנה ההחלטה

7. בהחלטה שניתנה ביום 26.5.25 התבקש המשיב להגיש, טרם הדיון לגוף העתירה, תגובה בכתב וזאת לצורך הבהרה על אילו אלמנטים בעתירה הוא חולק, לצורך מיקוד הדיון. תגובתו הוגשה ביום 24.6.25 ובמסגרתה, כמו גם בטיעון בעל פה, לא הוצגה התמקדות אלא שלל טיעונים.

בשל בחירה זו, הדיון בהחלטה זו יחולק בהתאם לתנאים המרכזיים הדרושים לקבלתה של עתירת הסגרה, ככל שהם רלבנטיים לטענות המשיב. במסגרת זו יידונו גם טיעוני המרכזיים של המשיב, וכן רכיבים שביקש במסגרת הבקשה הנזכרת לעיל לקבלת חומרים ומידע.

דיון

הדרישה הראייתית - סעיף 9 לחוק ההסגרה

8. הפסיקה פירשה את הדרישה הראייתית האמורה כעוסקת בקיומה של "אחיזה לאישום": הצגת ראיות, אשר "מצדיקות להמשיך את הבירור הפלילי בעניינו של המבוקש בצו ההסגרה, ושאין חסרות ערך על פניהן" (עה"ס 7463/21 **נאסרה נ' היועץ המשפטי לממשלה** בפסקה 20 (18.7.22)).

9. עוד נקבע באשר לטיב הבחינה המבוצעת במסגרת הליך ההסגרה, כי היא לא מחליפה את ההליך הפלילי עצמו, ואינה מקבילה בעצמתה לנדרש לצורך הוכחת האישום:

"הדיון בבקשת ההסגרה אינו דיון באשמתו או בחפותו של המבוקש. אין מקום לבחינתה של המסכת הראייתית לגופה, לקביעת משקלן של הראיות או לבדיקת המידה שבה הן מתיישבות האחת עם רעותה. כל שנבדק הוא '...אם יש בחומר הראיות אחיזה לאישום'" (ע"פ 4596/05 **רוזנשטיין נ' מדינת ישראל**, פסקה 15 (30.11.05)).

"אין חולק כי הליך ההסגרה לא נועד לברר את אשמתו או חפותו של המבוקש להסגרה. מכוח האמור, פעולת ההסגרה אינה שקולה כשלעצמה להעמדה לדיון, אלא שהיא נועדה לאפשר למדינה המבקשת לברר עד תום את אשמתו של המבוקש להסגרה [...] ניתן לומר אפוא כי תפקידה של המדינה המתבקשת במסגרת הליך ההסגרה הואדינוי בלבד - לבצע את ההליכים המתחייבים מהימצאות המבוקש בשטח ריבונותה והכרוכים בהעברתו למדינה המבקשת לשם

הבאתו לדין במדינה המבקשת (פלר, בעמ' 172).

תכליות אלו של הליך ההסגרה, מכתובות את אופיו של ההליך ואת טיבם של הסדרים שונים בדיני ההסגרה בכלל" (עה"ס 1204-12-24 **פאן נ' מדינת ישראל** פסקה 39 (29.6.25). ראו גם ע"פ 308/75 **פסחוביץ' נ' מדינת ישראל** בעמ' 460-461 (21.3.77)).

10. הראיות שצורפו לעתירה עומדות בדרישה זו. המדובר בתצהיר מאת תובע פדראלי, עו"ד קרישנמורת'י (להלן: "תצהיר התובע"), ובתצהיר נוסף של סוכן מיוחד של ה-FBI, מר הילטון (להלן: "תצהיר הסוכן"). תצהיר התובע עוסק בין היתר בצדדים המשפטיים של האישומים כנגד המשיב, לרבות הדרישה הראייתית להוכחת האשמה בארצות הברית ורכיבי העבירות. תצהיר הסוכן מפרט את הפן העובדתי בדגש על הראיות שנאספו כנגד המשיב.

11. המשיב טען כי אין לקבל עתירת הסגרה הנתמכת בתצהירים מעין אלה, וכי יש לדחות את העתירה משלא צורפו חומרי המקור שנאספו במהלך החקירה בארצות הברית.

טענה זו לא עומדת בקנה אחד עם ההלכה הפסוקה. במסגרתה, הוכר האופן האמור של הצגת תשתית ראיות כמספק לצרכי עתירת הסגרה - וספציפית לעתירותיה של ארצות הברית. ראו ע"פ 8010/07 **חזיזה נ' מדינת ישראל** פסקה 22 (13.5.09); עה"ס 4001/24 **פיין נ' היועצת המשפטית לממשלה** פסקה 41 (27.1.25); ע"פ 6003/19 **גרינס נ' היועץ המשפטי לממשלה** פסקה 22 (3.9.20).

עוד נקבע כי מי שמבקש להטיל ספק בתכני התצהירים ולבסס, למשל, כי כותביהם נגועים בשיקולים זרים - הנטל לעשות כן מוטל עליו. המשיב לא עמד בנטל זה, ולא הציג טעם הולם לפקפק בתכני התצהירים (למעט טענה גורפת ל"פגמים בתצהירים", שלא פורטה - פסקה 32 לתגובת המשיב בכתב; וטענה לפיה הסוכן הילטון אינו "מומחה מחשב" (פ/14) - המחטיאה את העובדה שתצהירו איננו חוות דעת מומחה).

12. התצהירים שהוצגו מציגים תמונה ראייתית שעומדת בתנאי ה"אחיזה לאישום" וזאת בנוגע לכלל העבירות המיוחסות למשיב, שתמציתן הוצגה לעיל. הדבר יסקר בחלוקה נושאת:

13. באשר לטענה לפיה המשיב נטל את הטוקנים באמצעות המניפולציה הנזכרת לעיל ומבלי להפקיד שווה-ערך כנגדם, נסמכות הראיות על רישומי העסקאות ברשת הבלוקצ'יין הרלבנטית, שלפי התצהירים הם רישומים פומביים ולא ניתנים לשינוי, ועל קישור בין עסקאות אלה לבין ארנק דיגיטלי הרשום על שם "ביטליק", וכתובתו מסתיימת בתווים Cd9d (יכונה להלן "הארנק הדיגיטלי הראשון").

החוקרים זיהו ברישומים האמורים את רישומי "עסקאות הניסיון" המיוחסות למשיב, שבוצעו בידי "ביטליק" ביום 31.7.22. זאת, תוך ניצול פקודת מחשב שפורטה שם להנפקת טוקנים תוך עקיפת הצורך ב"נעילת" מטבעות כנגדם. עם זאת, כמובא לעיל בשלב זה של עסקאות הניסיון הופקדו ("ננעלו") באופן נפרד מטבעות בשווי זהה ולכן, כך הובהר, לא יוחסה למשיב גניבה של ערך הטוקנים בעסקאות הניסיון (פסקאות 34-35 לתצהיר הסוכן).

בהמשך, זוהו ברישומים האמורים ארבע העסקאות מושא האישום אותן ביצע "ביטליק" ביום 1.8.22, בשעות 21:32, 21:46, 22:22 ו-22:35. בעסקאות אלה נעשה שימוש באותה פקודת מחשב, לצורך הנפקת טוקנים שהועברו לארנק הדיגיטלי הראשון. זאת, בסכום הגניבה הכולל

המיוחס למשיב כמובא לעיל, והפעם - מבלי "לנעול" מטבעות כנגד הטוקנים שנלקחו (שם, פסקאות 36-37).

עוד הוצגו ראיות בנוגע לנזק הנרחב שנגרם ל"נומאד" בעקבות המעשים המיוחסים למשיב. זאת בציון כי עקב העסקאות שביצע המשיב, נפוץ ברבים המידע בדבר "פרצת האבטחה" ונדון ברשתות החברתיות, תוך שבוצעו מהלכי גניבה נוספים בידי אחרים (שם, פסקה 38).

14. הראיות עוסקות גם במהלכים שבוצעו לאחר הגניבה הנטענת, כדי להסוות את מקור הכספים. כך בהתייחס לאישומי הלבנת ההון. המדובר במספר מהלכים מיום 2.8.22 בהם הועברו טוקנים מהארנק הדיגיטלי הראשון הנזכר לעיל, לארנק דיגיטלי שני, בו הומרו לטוקנים מסוג אחר באמצעות העברות רבות דרך מערכת המאפשרת מסחר ישיר בין ארנקים דיגיטליים (זו כונתה בעתירה "בורסה מבוזרת"). גם הטוקנים מהסוג האחר הומרו, בהמשך, הפעם למטבעות דיגיטליים מסוג "ביטקוין" שהועברו לארנק דיגיטלי שלישי. גם מהלך זה בוצע באמצעות "בורסה מבוזרת". ביום 10.8.22 בוצעו כנטען מהלכים נוספים של המרה באמצעות "בורסה מבוזרת", של מטבעות הביטקוין חזרה לטוקנים מן הסוג האחר הנזכר לעיל, אשר הועברו לשלושה ארנקים דיגיטליים נוספים. עוד בהמשך, בכל אחד משלושת הארנקים הומרו הטוקנים למטבעות דיגיטליים מסוג "אתריום" (שם, פסקאות 44-50, בהתייחס לכתובות הארנקים הדיגיטליים).

15. מהלכים אלה מקימים "אחיזה לאישום" בנוגע לאישומי הלבנת ההון המיוחסים למשיב. את טענות המשיב לפיהן אין בנמצא די להוכחת היסוד הנפשי הנדרש בהקשר זה (למשל בפסקאות 13 ו-14 לתגובתו בכתב) לא אוכל לקבל. שכן, ככל שיוכחו המהלכים הנזכרים לעיל, שכנטען בוצעו סמוך לאחר גניבת ה"טוקנים", וככל שלא יוצג הסבר "תמים" משכנע להם (וכזה אין בפניי לעת הזו), הרי שישנו פוטנציאל מספק גם להוכחת היסוד הנפשי, לרבות דרישה חפצית - שעשויה במצבים מסוימים להידרש לפי הדין האמריקאי (ראו נוסחו של סעיף החוק - 18 USC Section 1956, שצורף לתצהיר התובע).

16. פן נוסף של המהלכים שבוצעו לאחר נטילת הטוקנים עוסק במגעים המיוחסים למשיב עם חברת נומאד באמצעות הסנמכ"ל מר פרסטווין (להלן: "פרסטווין"), ואשר נסקרו לעיל. הראיות לכך הובאו בפסקאות 51-54 לתצהיר הסוכן, וכוללות הן את תיאוריו של פרסטווין בדבר המגעים ותוכניהם, שלא אחזור עליהם, והן צילומי מסך שהעביר מן ההתכתבות עם "ביטליק" (כאמור, בשם המשתמש @alvagur באפליקציית "טלגרם" ובשם תצוגה Bitliq.eth. הצילומים בעמ' 16-17 לתצהיר הסוכן). יצוין כי בין היתר תיאר פרסטווין שבשיחת הטלפון התרשם מ"מבטא רוסי כבד" של בן שיחו, וכי האחרון אמר לפרסטווין שהוא מנסה לממן פרויקט באפריקה (שם, פסקה 51). כפי שיובהר בהמשך אלה אלמנטים רלבנטיים לזיהוי המשיב, הגם שאינם המרכזיים במישור זה.

17. בנוסף, הגם שהדבר לא נטען בידי המשיב בהליך זה כבסיס לסתירת פליליות המעשה או היסוד הנפשי, נתתי דעתי לכך שפרסטווין תיאר כי "ביטליק" טען בפניו שביצע את המעשים כחלק מ"מחקר לא מקצועי של Bug Bounty" - היינו זיהוי של באגים וחולשות לצורך קבלת פרס, וכאמור אף דרש מפרסטווין תשלום ניכר (בדרך של השבה חלקית של הטוקנים שנטל) באמרו שהדבר הוא פרס עבור זיהוי החולשה על ידו. לצד התנצלות והבעת

נכונות להשיב את היתרה, עוד קודם לכן הפקיד "ביטליק" חלק (קטן אמנם) מהסכום שגנב בארנק ההחזרות.

אלא, שבהמשך וכנטען "ביטליק" ניתק קשר עם פרסטווין, לא השיב להצעה שנמסרה לו ושמר אצלו את עיקר הסכום שלקח מנומאד. במצב דברים זה, מצאתי כי מדובר בסוגיה שיש להותירה לבירור בהליך הפלילי במדינה המבקשת, ושאין בה די על מנת לשלול "אחיזה לאישום" במישורים של פליליות המעשה או היסוד הנפשי.

בדומה, איני מקבל כי ההצעה של הנפגעת, נומאד, לתשלום 10% מסכום הגניבה למשיב, מעבירה את הסיטואציה "לממדים אזרחיים" כפי שטען המשיב (פ/14 ש' 5). יוזכר שנומאד הציעה זאת אל מול גורם שזהותו האמתית לא הייתה ידועה לה, שהחזיק במיליוני דולרים אותם גנב ממנה, ועל מנת לצמצם את הנזק ולהשיב את עיקר הגניבה. אין בכך לשלול קיומה של אחיזה לאישומים הנדונים.

18. נושא נוסף בו עוסקת התשתית הראייתית עניינו בזיהוי של המשיב כ"ביטליק", שכנטען ביצע את העבירות.

ה"אחיזה לאישום" בהקשר זה הוצגה בעתירה ונספחיה, והדבר יסקר בהמשך. עם זאת יצוין, כי העמדה בה נקט המשיב בהליך זה יתרה, במידה רבה, את שאלת קיום "אחיזה לאישום" במישור הזיהוי, לצרכי עתירת ההסגרה:

19. המשיב נמנע מהצגת גרסתו העובדתית באשר להתרחשויות מושא האישום, הגם שניתנה לו הזדמנות ישירה לעשות כן (ראו בפ/5 ש' 25 - פ/6 ש' 4 והטעמים לבחירה זו שהוצגו בידי ב"כ המשיב). ממילא, שהמשיב לא חלק על הטענה כי הוא "ביטליק". חשוב מכך: האופן בו בחר לנהל את הגנתו בהליך ההסגרה נשען על הצגת הפעולות הפסולות מושא האישום והחשבונות השונים באמצעותם בוצעו הפעולות אל מול "נומאד", כחשבונותיו של המשיב.

הדבר היה שזור במהלך שביצע המשיב בהליך ההסגרה, באמצעותו ביקש לפגום בתשתית הראייתית נגדו. לצורך זה העלה טענות, הכרוכות בפרופוזיציה לפיה העבירות בוצעו באמצעות חשבונות השייכים לו.

20. בפתח הדיון בנושא אציין כי השימוש שיעשה כאן במינוח "חשבונות" מתייחס לכלל הערוצים באמצעותם פעל "ביטליק" כנטען בביצוע העבירות - כמפורט לעיל מדובר בשם המשתמש או התצוגה (לפי העניין) Bitliq.eth, ששימשו במספר פלטפורמות לרבות בביצוע עסקאות הניסיון והעסקאות בהן נגנבו הטוקנים תוך שימוש בשירותי נומאד, שוין לארנק דיגיטלי ששימש לקבלת הנכסים, וכן שוין ליצירת הקשר בדיעבד ב"טלגרם" עם נציג נומאד. כאמור, טענות המשיב בהליך זה כרוכות באמירה לפיה כל אלה הם חשבונות שלו:

21. המשיב טען כי במהלך חקירה שלו במשטרת ישראל בשנת 2023, בה נחשד בעבירות של תקיפה והיזק לרכוש, הוא אמר לחוקריו כי הרקע לאירוע מצוי בסכסוך בינו ובין שכן שלו, משום שהלה חדר באופן לא חוקי "למחשבו האישי ולחשבונותיו על ידי אותו שכן". המשיב טען כי הדבר רלבנטי מאוד להליך ההסגרה ("קריטי ביותר" - פ/4 ש' 12). בא כוחו אף פנה טרם הדיון בעתירה מושא הליך זה לפרקליט המדינה, בבקשה לחקור טענה זו של המשיב (ראו פניה מיום 12.6.25 ומענה מיום 24.6.25).

בבסיס טענה זו מצויה אמירה, לפיה אדם אחר - אותו שכן שהמשיב טען כי פרץ לחשבונותיו - פעל בחשבונותיו של המשיב בביצוע העבירות הנדונות כאן. הדבר עולה מן העמדה שהציג המשיב, לפיה יש רלבנטיות רבה להליך ההסגרה לטענה אודות פריצה לחשבונותיו.

באמירה זו שלוב אישור כי החשבונות ששימשו לביצוע העבירות היו חשבונותיו של המשיב. לא ניתן להבין אחרת את מאמציו של המשיב, בקשר להליך זה, לטעון שאחר פרץ לחשבונותיו, לרבות בקשה לקבלת חומרים שהגיש בנושא. ראו גם דוגמא שהציג בהקשר זה ב"כ המשיב, של רכב שנגנב ושימש את הגנב לביצוע עבירות, אשר מיוחסות בשגגה לבעל הרכב (פ/11 ופ/12 ש' 15).

22. אותה מסקנה עולה מטענה נוספת שהציג המשיב בהליך זה. לפיה, הפעולות שבוצעו בחשבונות לא היוו עבירה. לעניין זה הגיש חוות דעת, אליה אתייחס בהמשך. קו טיעון זה מושתת על היות החשבונות חשבונותיו של המשיב - שאחרת, אין רלבנטיות לחוקיות הפעולות שבוצעו באמצעותם (ובלשון המשיב בסעיפים 9 ו-10 לתגובתו לעתירה: "החשבון הדיגיטלי הקשור למשיב לא עבר עבירה...") "התנהלות חשבון המשיב לא נפל בה דופי, היה שימוש מחשבון המשיב באופן תקני בחוזים חכמים...". (ההדגשות הוספו).

23. כך, לצד בחירתו שלא להציג גרסה שלמה לגוף העבירות ובכלל זה לא להכחיש שהוא "ביטליק" שפעל בביצוע העבירות, הטענות היחידות שהוצגו בידי המשיב בהליך זה ושיש להן פן עובדתי מושתתות על התייחסות לחשבונות, באמצעותם בוצעו העבירות המיוחסות למשיב, כחשבונותיו של המשיב.

24. לטעמי די בכך לצורך "אחיזה לאישום" בסוגיית זיהויו של המשיב כמי שביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו. אחיזה שכזו מצויה בעצם זיהוי החשבונות באמצעותם בוצעו העבירות, כחשבונות אשר שייכים למשיב.

25. לצד מסקנה זו העולה מהטענות שהציג המשיב בהליך זה, גם בעתירה הוצגה "אחיזה לאישום" בנושא זיהויו של המשיב כמבצע העבירות הנטענות. הראיות שפורטו קושרות בין המשיב ובין מכלול של חשבונות, כתובות דוא"ל וכתובות נוספות, לרבות אלמנטים שהיו כרוכים בביצוע העבירות. אסקור זאת בתמצית:

26. שם המשפחה "בלוק" אינו שם המשפחה המקורי של המשיב. שמו הקודם הוא גורביץ'. בחשבונות השונים נעשה שימוש בכינויים חוזרים, הנגזרים משם זה ומשמו הפרטי: אלכסנדר או אלכס. המשיב אישר שהחליף את שם המשפחה מבלי שעדכן זאת בחשבונות המחשב (פסקה 29 לתגובתו בכתב, פ/18 ש' 14). בנוסף, צילום דרכונו הישראלי של המשיב בשמו הקודם (אלכסנדר גורביץ') צורף בעמ' 20 וכנספח E לתצהיר הסוכן, ונמצא כמסמך אשר הוצג יחד עם רישיון נהיגה של המשיב כמסמכים מזהים, לצורך פתיחת חשבון בבורסת מטבעות דיגיטליים בשם Coinbase (במסגרת פרוצדורת "הכר את הלקוח"). חשבון אחרון זה רשום על שם כתובת הדוא"ל Alvagur@gmail.com.

באותה כתובת דוא"ל נעשה שימוש לצרכי חשבון באתר לשיתוף קודי תכנה בשם GitHub, חשבון על שם alvagur עם שם התצוגה Bitliq. אותו חשבון קושר לחשבון נוסף שנוהל במערכת Debank (מערכת לאיתור נכסים דיגיטליים), ובו מופיע הארנק הדיגיטלי הראשון,

שכמובא לעיל רשום על שם "ביטליק" ונעשה בו שימוש לגניבת הטוקנים.

עוד אותרו שימושים באותה כתובת IP (תווית מספרית לזיהוי רכיבי רשת) באמצעות התחבר "ביטליק" ל"נומאד" בביצוע העבירות. אותה כתובת שימשה ביום 4.8.22 גם כדי להיכנס לכתובת הדוא"ל Alvagur@gmail.com הנזכרת לעיל, והוסיפה ושמשה בימים 3-6.8.22 לצורך כניסה לחשבון "טוויטר" על שם [@bitliq](https://twitter.com/bitliq). בנוסף, נמצא כי אותה כתובת דוא"ל בשירות gmail שימשה לרישום חשבון ברשת החברתית "פייסבוק", תחת חשבון הנושא את השם Alex Gur, כאשר בכתובת הפרופיל מצויה המחרוזת alexander.gurevich.39.

לצד אלה נמצא שביום 11.8.22 פורסם בחשבון טוויטר על שם Bitliq קישור לפרופיל של ביטליק ב-Debank; נמצא חשבון Coinbase נוסף עם צילומי דרכונו ורישיון הנהיגה של המשיב כמסמכי זיהוי, בו שימשה כתובת דוא"ל alex@africa.fish - כאשר לפי רישומי חברת גוגל שנתפסו, כתובת הדוא"ל שנמסרה בה לצורך שיחזור היא כתובת ה-gmail הנזכרת לעיל (ויוזכרו גם דברי פרסטוויץ' אודות התייחסות "ביטליק" בשיחה עמו לפרויקט באפריקה, ועדות אביו של המשיב בפניי שדיבר על עבודת המשיב באפריקה - פ' 17/ש' 21). לצד אלה, השמות Alvagur ו"ביטליק" שימשו כמובא לעיל את "ביטליק" בחשבון "טלגרם" באמצעותו יצר קשר עם פרסטוויץ'; נמצא פרופיל משתמש בשם Bitliq בזירת מסחר דיגיטלית בשם Opensea, פרופיל שעשה שימוש בכתובת דוא"ל נוספת שהסיומת שלה [Bitliq.com](https://bitliq.com) ורשומה בגוגל על שם הבעלים Alexander Gur; וכן נמצאה זהות בין תמונות הפרופיל של חשבונות ביטליק בטוויטר, Opensea ו-GitHub (בפרופיל של Alvagur). ראו פסקאות 55-65 לתצהיר הסוכן.

27. מכלול זה קושר ברמת ה"אחיזה לאישום" בין המשיב ובין החשבונות באמצעותם בוצעו העבירות הנדונות כאן. די בכך לצרכי הליך זה, במישור זיהוי של המשיב כמי שהחזיק בחשבונות אלה ופעל בהם בזמן אמת.

יצוין כי זיהוי לכאורי זה של המשיב קושר אותו לא רק לעבירות המרמה בקשר למחשבים והעברת הטובין הגנובים, אלא גם למהלכי ההסוואה שכנטען בוצעו באמצעים שתוארו לעיל, כדי להסתיר את מקור הכספים. המדובר במהלכים מובהקים שעשויים להקים אחריות בעבירות של הלבנת הון, ומקימים "אחיזה לאישום" גם במישור זה.

28. בהקשר זה אוסיף ואדון בבקשת המשיב, לקבל לידיו תיק חקירה של משטרת ישראל במסגרתו, כך טען, העלה טענה לפיה שכנו גנב את מחשבו ופרץ לחשבונות המחשב שלו.

לפי הנתונים שהמשיב מסר, דובר בתיק חקירה בו הוא עצמו נחקר, כחשוד בעבירות של תקיפה והיזק לרכוש. עוד נמסר שהתיק נפתח בשנת 2023 ובהמשך נסגר. המשיב גם מסר שטענתו לפריצה לחשבונותיו לא נבדקה במסגרת אותה חקירה (כזכור, לאחרונה הוא פנה לפרקליט המדינה בבקשה לחקור את הטענה), והסכים שכל שעשוי להימצא בחומר המבוקש הוא עצם העלאת הטענה על ידו בפני החוקרים (פסקה 1 סיפא לבקשתו מיום 29.6.25, פ' 4/ש' 12 וש' 17 "נכון שהחומר זה הטענה שלו").

29. מדברים אלה עולה חוסר רלבנטיות בהעברת תיק החקירה הנדון. כל שעשוי להימצא בו הוא כי המשיב העלה את הטענה, ואין תוחלת אמיתית לאתר בתיק מידע שיהא רלבנטי להוכחתה.

30. בנוסף, חוסר הרלבנטיות עולה מכך שאין בטענה האמורה לשלול את ה"אחיזה לאישום": החקירה שחומריה מתבקשים נוהלה בשנת 2023, בגין התרחשות שארעה בישראל. העבירות מושא עתירת ההסגרה בוצעו קודם לכן, בשנת 2022. עיקרן בוצע כשהמשיב שהה בחו"ל, בדגש על פעולות נטילת הטוקנים שבוצעו ביום 1.8.22. לפי פלט כניסות ויציאות שהוגש, המשיב נכנס לישראל רק למחרת, ביום 2.8.22. הדבר מקשה לקבל את האפשרות כי פריצה של שכן בישראל למחשבו של המשיב ולחשבונותיו, בתקופה שלאחר שובו של המשיב לישראל, קשורה לעבירות הנדונות כאן, וממילא כי העברת תיק החקירה תסייע למשיב בהליך זה.

31. לצד כל אלה אפנה לדיון שנערך לעיל בנוגע למהות הבחינה הראייתית המבוצעת בעתירת הסגרה. זו לא נועדה לברר עד תום אשמה או חפות, ואינה כוללת בדיקה מדוקדקת של משקל הראיות וכיצד הן מתיישבות זו עם זו. לכן, גם אם היה בידי המשיב להוכיח ששכן בישראל פרץ לחשבונות המחשב שלו, וגם אם כרונולוגית הדבר היה נקשר למועדי ביצוע העבירות, לא היה בכך כדי לשלול את ה"אחיזה לאישום" אלא, לכל היותר, להעלות סוגיה לבירור עובדתי במסגרת ההליך הפלילי - מה ששמור למדינה המבקשת.

מטעמים אלה יש לדחות את הבקשה לקבלת תיק החקירה. מאותם טעמים דחיתי בקשה נוספת של המשיב, להמתין עם בירור עתירת ההסגרה עד שתתבררנה תוצאות פנייתו לפרקליט המדינה בבקשה לחקור את הטענה לפריצה לחשבונותיו.

פליליות המעשים

32. המשיב לא טען כי תנאי ה"פליליות הכפולה" להסגרה אינו מתקיים, ולא עסק בשאלת קיומו של איסור מקביל בישראל ובארה"ב (לדיון בנושא ראו עניין **פאן** הנזכר לעיל). עם זאת טען, כי הפעולות שבוצעו באמצעות חשבונותיו לא היוו עבירות על החוק. לעניין זה הגיש חוות דעת, שכתב עו"ד עמית לוין.

33. בחוות הדעת נטען, כך בתמצית, כי הפעולות של נטילת הטוקנים מיום 1.8.22 נסמכו על "תצורת אימות שגויה" במערכת החוזים החכמים של נומאד, שאיפשרה לכל משתמש ברשת לשלוח בקשות משיכה ללא "הפקדת" נכסים תמורת הטוקנים שהתקבלו. נטען שהדבר לא דרש פריצה או עקיפה של מנגנוני אבטחה אלא שימוש "בפרמטרים חוקיים שהחזזה עצמו קיבל כאמיתיים" ו"תוך הסתמכות על מבנה ההרשאות כפי שהוגדר על ידי מפתחי הפרוטוקול". עוד נטען כי הפעולות בוצעו "מבלי שהארנק הנחקר שינה או תקף את הקוד" וללא מניפולציה זדונית. נטען שאין לקבוע כי המשיב ביצע את הפעולות, וגם אם עשה זאת - "מדובר במה שניתן לתאר כ'ניצול חולשה מבנית בחוזה חכם' - דומה לתכנון מס חוקי, שאינו נאסר כל עוד לא נעשה שימוש בהטעיה או זיוף".

אשר לפעולות בגינן מיוחסת הלבנת הון נטען, כי הן בוצעו "בפרוטוקולים פתוחים, מבוזרים, ציבוריים ומתועדים", על רשתות שקופות ותוך שימוש בכלים "של משתמשים במרחב המטבעות הוירטואליים", וכי לא בוצעו פעולות להסוואה כגון שימוש ב"מנגנונים מטשטשים" או טכניקות ריבוד.

34. לאחר בחינה, איני מוצא שיש בחוות הדעת לסייע למשיב בהגנה מפני עתירת ההסגרה.
35. ראשית, איני סבור שמדובר במסמך שיש לתת לו משקל. המדובר בעורך-דין ישראלי, שחיווה דעתו בשאלה האם מעשים מסוימים מהווים עבירה פלילית או לא. זו סוגיה שבמשפט, שבירורה שמור לבית המשפט, ואינה קשורה למומחיות רלבנטית כגון הוכחת הדין הזר או ביאורו.
36. שנית, מסקנותיו של עו"ד לזין אינן חד משמעיות. אשר לנטילת הטוקנים טען כי "יש הרואים בכך דוגמה ל'תכנון טכנולוגי' מותר" (סעיף ב.1 לחוות הדעת) וכי "סוגיה זו עדיין נדונה בעולם, וניתן לומר שקיימות דעות שכאשר בוצעה פעולה, ללא כוונת תרמית, היא אינה מהווה עבירה פלילית כל עוד הפעולה לא שינתה את הקוד או עקפה אותו באמצעות בלתי חוקיים" (שם, סעיף ב.3. ההדגשות הוספו). לא הוצגו הפניות לפסיקה, מאמרים או מקורות אחרים לאותן דעות נטענות הגורסות לחוקיות המעשים. גם בנוגע לפעולות הלבנת ההון טען עו"ד לזין כי "ספק בעיני שמדובר בהלבנת הון לפי הפרשנות המשפטית המחמירה" (שם, סעיף ד. ההדגשה הוספה) - גם כאן, ללא הפניות לפרשנים שכנטען גורסים כי מעשים מהסוג המיוחס למשיב הם חוקיים.
- אל מול אמירות מסתייגות אלה ניצב טיבם של המעשים הנטענים הנדונים: נטילה בלתי מורשית של טוקנים בשווי של מיליוני דולרים, מבלי לספק שווה-ערך או תמורה כלשהי כנגדם, ובהמשך ביצוע פעולות רבות של העברתם בין ארנקים דיגיטליים ופורמטים של ערך. טיב זה מעיד על פליליות המעשים במידה הנדרשת בהליך זה, ואיני מוצא שחוות הדעת גורעת מכך.
37. לבסוף יצוין, כי חוות הדעת מושתתת לא אחת על אמירות עובדתיות שהן שונות מן הנטען בעתירה.
- כך למשל האמירה, לפיה המשיב לא פעל בכוונת תרמית ולא השתמש במניפולציה בנטילת הטוקנים. זאת, שעה שלפי תצהיר החוקר המשיב ביצע ניצול של פרצת אבטחה לצורך גניבת הטוקנים. ניצול, שכנטען היה אפשרי רק בפעולה ישירה מול מערכת החוזים החכמים של נומאד, ומהווה מסלול שמצריך תחכום והבנה בהשוואה לשימוש בפלטפורמה הרגילה של החברה. עוד הוצג שם כי הביצוע הצריך שיגור של מסר לנומאד אשר משתמש בפונקציית מחשב המכונה "process" (שם, פסקאות 29-31).
- דוגמא נוספת לפער עובדתי היא האמירה בחוות הדעת כי הפעולות בגינן מיוחסת הלבנת הון לא נעשו באמצעות מנגנונים המטשטשים את מקור הכספים. אמירה, שיש לבחנה אל מול טיב הפעולות שבוצעו, ושאינה הולמת את הראיות שצורפו לעתירה: למשל, בתצהיר התובע נטען שנעשה שימוש בטכניקת הלבנת הון המכונה "Chain Hopping" ועוסקת בהחלפת סוג אחד של טוקנים בסוגים אחרים לצורך הסוואת המקור (שם, פסקה 28).
- ברי כי פערים עובדתיים מסוג זה מצריכים בירור, וזה שמור להליך הפלילי בארצות הברית.
38. בשל אלה, אני דוחה את טענות המשיב בנוגע לפליליות המעשים.

העדרו של סייג להסגרה - וטענות נוספות

39. את יתר הטענות שהציג המשיב בכתב ובעל פה ניתן לקבץ כדלקמן:

עמוד 10

40. קבוצה של טענות עוסקת בהליך האמריקאי, ובפער בינו לבין הדרך המקובלת לניהולו של הליך פלילי בישראל. בכלל זה נטען שאין להסגיר את המשיב משום שלא נחקר בארצות הברית טרם הגשת כתב אישום שם ומשגרסתו לא הוצגה בפני חבר מושבעים שהחליט על כתב האישום, כי יש לבטל את כתב האישום מטעם זה, כי יש לחקור את העבירה בישראל ולאפשר למשיב שימוע טרם הגשת כתב אישום, וכי הדבר מקים הגנה מן הצדק ועולה כדי הסגרה שאינה חוקית ומנוגדת לאינטרס הציבורי, לפי סעיף 2ב(א)(8) לחוק ההסגרה.

טענות אלה מחטיאות את טיבו של הליך ההסגרה, העוסק בהעברת נאשמים לצורך העמדתם לדין במדינות אחרות. מדינות, ששיטות המשפט של רבות מהן שונות במידה זו או אחרת מהשיטה הישראלית. שוני שכזה אינו עילה להימנע מההסגרה:

"כידוע, השוני בין שיטות המשפט הישראלית והאמריקאית, כשלעצמו, אין בו בכדי להוות פגיעה בזכות להליך הוגן אלא הוא חלק בלתי נפרד מכל הליך הסגרה ((ע"פ 740/09 שוביב נ' מדינת ישראל (14.4.2010, בפסקה 8); פרשת רוזנשטיין, בפסקאות 55-56). ויתרה מכך, המערערים אינם מוסגרים למדינה אשר שיטת המשפט בה שונה שוני מהותי משיטת המשפט הישראלית או למדינה אשר ניתן לטעון כי היא מפרה באופן שיטתי את זכויות הנאשמים בה. הזכות להליך הוגן היא זכות חוקתית בארצות-הברית, זכות המעוגנת בחוקה האמריקאית, ואף אם ייתכנו שינויים מסוימים בהיקף הזכויות הניתנות לנאשם בהליך הפלילי, בסדרי הדין או במדיניות הענישה, אין בכך על מנת להוות שוני כה מהותי אשר ניתן לראות בו כפגיעה בזכויות המערערים" (ע"פ 8801/09 מאיו נ' היועץ המשפטי לממשלה פסקה 25 (21.9.10)).

41. בתצהיר התובע תואר ההליך האמריקאי (ראו בפרק "Procedural History of the Case"), לרבות התניית הגשתו של כתב האישום בכך ש"חבר מושבעים גדול פדראלי" יבחן את החומר שאספו רשויות החקירה וישתכנע כי קיים Probable Cause לביצוע העבירות. בהמשך הוצא צו מעצר בהחלטת שופט.

כך, אל מול אלמנטים שהמשיב רואה כקיפוח זכויותיו, בהליך האמריקאי ישנו נדבך נוסף ומשמעותי של בחינה ראייתית בידי חבר מושבעים טרם הגשת אישום - שאינו קיים בישראל. הדבר ממחיש את חוסר היכולת לראות בעצם השוני בשיטות המשפט טעם להימנע מההסגרה.

42. לצד זה, אין בתצהיר התובע דבר-מה שיבסס חריגות של ההליך בעניינו של הנאשם בהשוואה להליכים אחרים המתנהלים בארצות הברית, או יסוד להניח שלא יזכה למשפט צדק - לרבות האפשרות להציג את גרסתו המלאה לגבי העבירות, ולנהל הגנה שלמה.

כנימוק משלים יצוין כי משהמשיב בחר שלא להציג בהליך זה את גרסתו המלאה, ממילא שלא ניתן לייחס משקל רב לטענתו כי לו הייתה ניתנת לו ההזדמנות להציג בפני הרשויות בארצות הברית (או חבר המושבעים), הייתה נמנעת הגשת כתב האישום.

43. קבוצה שניה של טענות שהעלה המשיב עסקה בטיעון להפליה ואכיפה בררנית. נטען כי בעתירה אין התייחסות לאחרים שנטען כי משכו טוקנים מנומאד מבלי להפקיד מטבעות עבורם. עוד נטען לסייג לפי סעיף 2ב(א)(2) לחוק ההסגרה בשל הפליית המשיב "על רקע מוצאו".

טענות אלה אינן עילה לדחיית העתירה. ראשית, אכיפה בררנית היא הפליה בין נאשמים המצויים באותה "קבוצת שוויון" - בעוד שלפי העתירה ונספחיה המשיב הוא שזיהה את החולשה

במערכת "נומאד", ביצע "עסקאות נסיון" תוך שימוש במניפולציה על מערכת המחשב כמובא לעיל, וכשווידא את קיום ה"פרצה" - ביצע את נטילת הטוקנים בגניבה. רק לאחר שהדבר נודע ברבים, הלכו אחרים בעקבותיו.

שנית, אין כל אינדיקציה לפיה זהותם של אותם "אחרים" שגנבו טוקנים ידועה לרשויות בארצות הברית.

שלישית ועיקר, ההליך המתנהל כאן הוא עתירת ההסגרה ולא ההליך הפלילי עצמו. בהתאם יש לבחון את טענת ההפליה. היינו, ככל שישנה טענה להגנה מן הצדק בשל הפליה בין נאשמים או מעורבים אחרים במעשים, הנוגעת לעצם נקיטת הליכים פליליים בארצות הברית כנגד חלקם בלבד, הולם לברר טענה זו במדינה המבקשת. השאלה שלפני שונה, ועוסקת בעתירת ההסגרה והאם היא לוקה בפגם של הפליה. אלא, שלא נטען בידי המשיב כי היה מקום לבקש גם את הסגרתו של פלוני והדבר לא נעשה, או מהווה הפליה בהשוואה למשיב. מה עוד, שלפי הפסיקה שיקול הדעת בעתירה להסגרה מסור לרשות האכיפה המבקשת ו"ברי כי אין זה מתפקידו של היועץ המשפטי לממשלה להתערב בשיקוליה" (עניין מאיו הנ"ל, פסקה 30).

כל אלה לא מקימים את אותה תחושת חוסר צדק חריפה, המאפיינת את דוקטרינת ההגנה מן הצדק (שם). עוד אין בפניי אינדיקציה שתתמוך בטענה נוספת שהועלתה, להפליית המשיב בשל מוצאו.

44. טעמים מקבילים מובילים לדחיית בקשת המשיב, לקבל לידי רשימה של כתבי אישום שהוגשו (אם הוגשו) כנגד אחרים בפרשה, והליכים פליליים נוספים שננקטו "בעניין מטבעות דיגיטליים בתחום הבלוקצ'יין".

תקנה 9 לתקנות ההסגרה (סדרי דין וכללי ראיות בעתירות), תשל"א-1970 מתנה את זכות העיון בחומר בכך, שידובר בחומר ה"נוגע לעתירה". תנאי זה פורש כעוסק בחומר שעשוי לשמש לצורך הגנה מעתירת ההסגרה "וזו בלבד... העיון בחומר אינו אמור לשמש להכנת הגנתו של מבוקש מפני האישומים לגופם, שכן אלה עתידים להתברר במסגרת ההליך העיקרי במדינה המבקשת" (בש"פ 4953/21 כהן נ' היועץ המשפטי לממשלה פסקה 11 (8.8.21)). מהטעמים שהוצגו לעיל, אין יסוד להניח כי החומרים המבוקשים יסייעו למשיב במישור העתירה הנדונה כאן, בביסוס הפליה פסולה בעצם הבקשה להסגירו לארצות הברית. טענת הפליה באשר להחלטה להעמידו לדין, בהשוואה לאחרים המעורבים בפרשה או למקרים קודמים - מקומה להידון בהליך העיקרי בארצות הברית.

עוד אציין כי אין בפני כל אינדיקציה לקיומו של חומר שכזה, או כי הוא מצוי בידי העותרת - כפי הדרישה הנוספת המופיעה בתקנה 9 הנזכרת לעיל.

45. קבוצה שלישית של טענות הופנתה כנגד חברת נומאד: כי החלישה את מערכות ההגנה וכך "יצרה את הסיכון בעצמה והדבר אינו יכול לרבוץ לחובת המשיב" (בהמשך נטען גם להעלמת עין מכוונת מצד החברה), כי היא מושתקת מלטעון כנגד המשיב, כי משניהלה משא ומתן היה עליה "למצות סעד חלופי" (ואף כי ניהול המו"מ עולה כדי "חנינה או מחילה" לפי סעיף 2ב(א)(7) לחוק ההסגרה), וכי נתבעה "בהליכים אזרחיים ופליליים".

לא ניתן לקבל טענות אלה של "האשמת הקרבן", כבסיס לגריעה מן העתירה שכנגד המשיב.

אם תועלינה בהליך העיקרי, יידרש לבחון אל מול גרסת המשיב - שכאן טרם הוצגה, ואל מול מכלול הראיות. לפי העובדות שבעתירה, אין עוררין כי החברה תרמה במחדל ליצירת ה"פרצה", אך אין בכך לשלול אחיזה לאישום כנגד המשיב, שכנטען ניצל את אותה "פרצה" לנטילת טוקנים ללא תשלום עבורם.

בהקשר זה יצוין שבעוד שהמשיב טען בדיון כי ברשותו כתבה התומכת בטענותיו (פ/5 ש' 7), לאחר שניתנה לו ההזדמנות להגישה, הוגש פרסום בנושא שונה לחלוטין: לפיו, התובע הכללי בטקסס הגיש בשנת 2023 תביעה כנגד זוג אנשים וחברה בשליטתם בשם Nomad Internet, בטענה לשימוש מטעה בכרטיסי "סים" (ראו הודעת המשיב מיום 8.7.25). אף בהנחה שמדובר באותה חברה שכנטען בוצעו נגדה העבירות הנדונות כאן - הנחה שהעותרת הודיעה כי היא חולקת עליה, לא מצאתי במסמך זה טעם לשנות ממסקנותיי.

46. מאותן סיבות יש לדחות את בקשתו של המשיב לקבל חומרים אודות חברת נומאד: רשימת "תביעות או כתבי אישום" שהוגשו נגדה, או את פרטי חברת הביטוח שלה. לעיל ראינו כי זכות העיון ממוקדת בחומר שעשוי לסייע למשיב בעתירת ההסגרה, כשמהטעם האמור לעיל אין בחומר המבוקש לענות לקריטריון זה. בנוסף, גם בהקשר זה אין בפני אינדיקציה שהחומר המבוקש מצוי בידי העותרת.

47. טענות נוספות של המשיב תיסקרנה בתמצית:

נטען לשיהוי בהגשת העתירה בשים לב למועד ביצוע העבירות הנטענות, מה שלא ניתן לקבל היות שמדובר בעבירות מסוף שנת 2022.

נטען כי בית משפט זה אינו מוסמך לדון בעתירת ההסגרה ולא הולם שיעשה זאת משום שמטבעות דיגיטליים משמשים בכל מקום - טענה הנשמטת נוכח האמור בסעיף 3(א) לחוק ההסגרה.

נטען כי העותר הוחזק לאחר מעצרו לזמן מה בידי המשטרה ולא בשב"ס ויתכן שמדובר במעצר בלתי חוקי - טענה שגם היא נשמטת משהמעצר בוצע לפי צו (שהוצג) והוארך בידי בית המשפט. אציין כי העותרת גם הסבירה את ההחזקה הזמנית של המשיב בתחנת משטרה, בעיתוי המעצר (פ/6).

אין בכל אלה להקים סייג להסגרה. מאותם טעמים, נדחית בקשת המשיב לקבל "ראיות" על אופן החזקתו האמורה.

48. ההגנה טענה גם שנמנע ממנה להגיש חוות דעת של איש מחשב בשל קושי לפענח את צילומי המסך המופיעים בתצהיר הסוכן ואת כתובות הIP. כמובא לעיל, לא ראיתי קושי לפענח את תכני הצילומים, והעותרת גם הציעה בדיון להציג בפני המשיב עותק טוב יותר והפנתה לכתובות הIP והמצויות בעתירה ונספחיה (פ/6). בהינתן טיבו של קריטריון ה"אחיזה לאישום", ומשלא הובהר מה רצה המשיב להוכיח באמצעות חוות דעת כאמור, לא מצאתי בכך טעם לדחיית העתירה.

49. לדיון ביום 26.6.25 הובא המשיב, לבקשתו, בהיוועדות חזותית (ראו ההחלטה בהתאם לבקשת המשיב, בעמ' 3 לפרוטוקול הדיון הקודם שנערך ביום 26.5.25). בשלב מסוים של

הדיון, החלה ההגנה לטעון כנגד קיום הדיון בהיוועדות חזותית. טיעונים ברוח זו נשמעו גם בטיעוניה לגוף העתירה.

לעניין זה אין לי אלא להפנות להחלטה שניתנה בעמ' 8 לפרוטוקול, ש' 21-28. הנימוקים שהובאו שם יפים גם כאן, בדגש על העובדה כי דרך זו של קיום הדיון התבקשה בידי המשיב, כי העובדה ששינה טעמו בעיצומו של הדיון נקשרה בבקשה שלו לעכב את הדיון לגוף העתירה, וכי לא ראיתי כיצד זכויותיו נפגעו בדרך בה התקיים הדיון בפועל. בהקשר זה והיות שטענות המשיב נקשרו גם בנימוקים שהתרחשו של קשר הווידאו אציון, כי למרבה הצער ניתוקים שכאלה אינם נדירים באמצעי ההיוועדות החזותית המשמש בבתי המשפט, וכי בכל פעם בה נותק קשר הווידאו הוריתי על עצירת הדיון בהמתנה לחידוש הקשר, מה שדרך כלל התרחש תוך מספר שניות. לבסוף יצוין כי ביום 2.7.25 נערך דיון נוסף, בו נכח המשיב באולם בית המשפט.

סעיף 1א(א)(2) לחוק ההסגרה

50. סעיף זה קובע כי מי שעבר עבירת הסגרה "ובעת עשיית העבירה" היה אזרח ישראל ותושב המדינה, לא יוסגר אלא אם הבקשה נועדה להעמדתו לדין במדינה המבקשת, וזו התחייבה כי אם יורשע ויוטל עליו מאסר הוא יועבר חזרה לישראל לריצוי העונש.

51. בעתירה נטען כי המשיב לא עומד בתנאי הסעיף. המשיב חלק על כך, ונערך בנושא זה דיון בו נשמעו עדויות של המשיב ושל אביו. לאחר הדיון ועקב הערות בית המשפט, שקלה העותרת והודיעה בהגינותה כי היא מקבלת שהמשיב עומד בתנאי הסעיף "אף אם בדוחק". להודעתה צורפה התחייבות של הרשויות בארצות הברית.

בכך מוצתה סוגיה זו.

הכרעה

52. העתירה מתקבלת והמשיב מוכרז כבר-הסגרה לארצות הברית, בגין העבירות המיוחסות לו בכתב האישום שצורף לעתירת ההסגרה.

53. המשיב ישהה במעצר עד להסגרתו בפועל.

54. בהתאם לסעיף 13 לחוק ההסגרה, נתונה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 30 ימים מהיום.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשפ"ה, 14 יולי 2025, במעמד הצדדים.